

skattes under ét i sammenhæng med indsendelsen af den endelige boopgørelse.

Til § 19

Stk. 1 afgrænser anvendelsesområdet for regelsættet i kapitel 5. Dette udgøres af de tilfælde, hvor dødsboet er omfattet af kapitel 3 og ikke fritaget for beskatning efter § 6.

Reglerne finder i kraft af henvisningsbestemmelserne i § 53, stk. 2, og § 71, stk. 3, i vidt omfang tilsvarende anvendelse på begrænset skattepligtige boer og fuldstændigt skifte af uskiftet bo i den efterlevende ægtefælles levende live.

Stk. 2 indeholder den centrale regel om, at dødsboet ikke kun beskattes af egen indkomst, men tillige af afdødes mellempériodeindkomst, jf. bemærkningerne ovenfor til kapitel 5. I lovbestemmelsen defineres først en periode, bobeskatningsperioden, der strækker sig fra begyndelsen af mellempérioden til slutningen af boperioden, således som disse er fastlagt ved § 96, stk. 3 og 4. I modsætning til begreberne mellempériode og boperiode anvendes begrebet bobeskatningsperiode kun i nærværende kapitel.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at den skattepligtige indkomst opgøres under ét for hele bobeskatningsperioden og betegnes bobeskatningsindkomsten. Som udgangspunkt er reglerne i §§ 22-26 om opgørelsen af bobeskatningsindkomsten fælles for hele bobeskatningsperioden, idet det dog er angivet, at visse af reglerne kun finder anvendelse vedrørende forhold og dispositioner i boperioden. Også bestemmelserne i §§ 27-29 om salg og udlodning anvendes kun på dispositioner i boperioden. Beskatningsreglerne i §§ 30-33 er fælles for hele bobeskatningsperioden.

Til § 20

I denne bestemmelse findes de centrale regler om dødsboets indtræden i afdødes skattemæssige stilling (skattemæssig succession), idet stk. 1 omhandler aktiver og passiver og stk. 3 afdødes underskud fra tidligere indkomstår. I tilknytning til stk. 1 findes der i stk. 2 regler om dødsboets indtræden i den efterlevende ægtefælles skattemæssige stilling.

Det foreslås i *stk. 1*, at dødsboet i enhver henseende indtræder i afdødes skattemæssige stilling (succederer) med hensyn til afdødes aktiver og passiver, der er inddraget under skiftet. Ud over denne successionsregel findes der to andre regelsæt om succession af tilsvarende karakter i dødsboskatteloven.

Af disse er § 59, der omhandler den efterlevende ægtefælles indtræden i afdødes skattemæssige stil-

ling i tilfælde af uskiftet bo el.lign., ganske parallel med den her foreslåede bestemmelse.

Det andet regelsæt, der omhandler udlodningsmodtagerens succession i dødsboets skattemæssige stilling, adskiller sig derimod væsentligt fra de to ovennævnte. Når dødsboet er succederet i et aktiv efter § 20, stk. 1, vil denne succession, medmindre aktivet afhændes af boet til en udenforstående, blive efterfulgt af udlodning af aktivet til en efterlevende ægtefælle, arving eller legatar. Ved en sådan udlodning kan modtageren enten indtræde i boets skattemæssige stilling (succedere), eller udlodningen kan skattemæssigt sidestilles med en afhændelse af aktivet til udenforstående, jf. nærmere § 28 m.fl.

Den her omhandlede bestemmelse om dødsboets succession i afdødes skattemæssige stilling har ingen parallel i det gældende regelsæt, idet dødsboets succession hidtil har været en unedfældet forudsætning for bl.a. de gældende regler om succession i forbindelse med udlodning. Som følge af, at den nedskrevne regel har manglet, har der hersket en vis tvivl om rækkevidden af denne successionsregel.

Det ligger efter det gældende regelsæt fast, at boet indtræder i afdødes stilling med hensyn til af- og nedskrivningsgrundlag for afdødes aktiver og med hensyn til et aktivs status af spekulations- eller næringsaktiv, jf. kildeskattelovens § 30, stk. 2, 1. pkt., og § 30, stk. 3. Det ligger endvidere fast, at successionen er obligatorisk, det vil sige, at boet ikke har andre valgmuligheder.

Derudover findes der i andre skattelove enkelte særregler om dødsboets indtræden i afdødes skattemæssige stilling. Det gælder:

- 1) Ejendomsavancebeskatningslovens § 14 A, stk. 1, om dødsboets overtagelse af retten til at fradrage overskydende tab efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 4 og 6. Denne bestemmelse må ses som et udslag af den tvivl, der har hersket om rækkevidden af den hidtil unedskrevne successionsregel.
- 2) Ligningslovens § 5, stk. 8, om dødsboets overtagelse af retten til at fradrage renteudgifter.

Ligningslovens § 5 omhandler den tidsmæssige placering af fradragsretten for renteudgifter vedrørende gæld. Efter hovedreglen i ligningslovens § 5, stk. 1, er fradragsretten placeret i det indkomstår, hvori renteudgiften forfalder, uanset om den er betalt i det pågældende indkomstår.

Efter ligningslovens § 5, stk. 7, omlægges fradragsretten derimod til betalingstidspunktet, når debitor f.eks. som følge af insolvens ikke har kunnet betale renten til tiden. Reglen er omtalt i afsnit 8.1.5. og 8.1.6. i Skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996 om ligningsloven.